

SIRDSPRIEKŠ

Maijas avīzīte

Nr. 23. Mazsalaca, 2018. gada novembris

ESMU MĪLĒJIS ŠO DIENU UN NEVAJAG MAN VAIRS NEKĀ...

“Labdien, Maija! Pēc ilga laika iegāju Draugos un ieraudzīju Tavu avīzīti. Jau 22 numuri, bet es tikai tagad izlasu. Ļoti gaiši un ar mīlestību. Lai veicas!

Ar mīlestību, Velta.”

Paldies Veltai! Paldies visiem, kuri agrāk vai vēlāk ir pamanījuši šo izdevumu un smēlušies iedvesmu tajā!

Nu jau 23. reizi nāku pie jums šādā veidā. Atgādināšu, ka vienmēr ir iespēja izlasīt arī iepriekš publicēto gan norādītajās lapās, gan uzrakstot šo vēlmi man personīgi, lai varu nosūtīt. Un, protams, gaidu arī ikviena lasītāja pārdomas, radošos darbiņus un ieteikumus!

Lai
patīkama
kopā
būšana arī
šoreiz!

No
sirds uz
sirdi ar
mīlestību -

Maija

*Atkal piedzimst Zeme
uzplaukst Debesis
Atkal kādas acis
visu ieraudzīs*

*Lielais Rotaļbiedrs rāmi smaida
neizsapņotie vēl sapņi gaida*

*Nav neviena cita
kas to varētu
Gaismu te uz zemes
lejā nones tu*

*Lielais Rotaļbiedrs rāmi smaida
neizsapņotie vēl sapņi gaida...*

Jānis Vītols

*Vējš dzenā pirmās rudens lapas
uz Tavu soļu mītās takas.
Vairs nevar pateikt it neviens,
uz kuru pusi jaunu soli spert.
Tev virzienu vairs nespēj rādīt cits,
Pat tad ne, ja viņš Tavam ceļam tic...*

Modra Selga

Draugs, nestāsti man par savu garīgumu!

!!!!!!! Jā, jā, jā !!!!!!!

Nerunā ar mani par savu garīgumu.
Lūdzu, nerunā ar mani par "tīru apzinātību"
vai "dzīvošanu pilnībā".

Es gribu paskatīties, kā Tu izturies pret
savu partneri.

Pret saviem bērniem, vecākiem, pret
savu ārkārtīgi vērtīgo ķermeni.

Lūdzu, nelasi man lekciju par atdalītā
"Es" ilūzijām, vai par to, kā Tu sasniedzi
pastāvīgu svētlaimi tikai 7 dienu laikā.

Es vēlos sajust neviltotu siltumu, kas
nāk no Tavas Sirds.

Es gribu dzirdēt, cik labi Tu proti
klausīties, uztvert informāciju, kas neatbilst
Tavai personības filosofijai.

Es vēlos paskatīties, kā Tu izturies
pret cilvēkiem, kuri ar Tevi nav vienisprātis.

Nesaki man, ka esi atmodies un brīvs
no sava ego.

Es vēlos Tevi iepazīt ārpus vārdiem...

Es vēlos zināt, kā Tu jūties tad, kad
Tevi piemeklē nelaimes.

Ja Tu vari pilnībā ieslīgt sāpēs un
netēlot neievainojamu.

Ja Tu jūti savu naidu, bet nekļūsti
vardarbīgs.

Ja Tu vari mierīgi pieļaut savu bēdu
pārdzīvošanu, nekļūstot par to vergu.

Ja Tu vari just savu kaunu, bet
neapkaunot citus.

Ja Tu vari kļūdīties un atzīt savas
kļūdas.

Ja Tu vari pateikt "Piedod!" un tieši to
arī just.

Ja Tu vari pilnībā Būt Cilvēks savā
brīnumainajā Dievišķīgumā...

Nerunā ar mani, Draugs, par savu
garīgumu.

Man tas nemaz nav tik interesanti.

Es vienkārši vēlos satīties ar TEVI.

Iepazīt tavu dārgo Sirdi.

Saprast brīnišķīgu cilvēku, kurš cīnās
par Gaismu.

Līdz vārdiem par "garīgu cilvēku". Līdz
visiem gudrajiem vārdiem.

Autors: **Džefs Fosters**

Tulkoja: **Ginta FS**

Lai dzīvē ko sasniegtu

No sākuma Tu izvēlies ceļu un tad ej
pa to, nevis izvēlies tāpēc, ka ej šo ceļu.

Dzīvie izvēlas dzīvās takas, bet
mirušie - mirušās. Mirušie nevar iet dzīvo
taku vai otrādāk...

Vispirms kļūsti Dzīvs un tad ej!

Īstā izvēle ir tad, kad Tev vairs NAV
izvēles.

Tas ir tā, kad Tu tici tam, ko Tu dari tik
ļoti, ka Tu nespēj to neizvēlēties, tad ir
izdarīta patiesā izvēle, un tad Ceļš ir Dzīvs.

Kā upe izdara izvēli plūst, vējš izdara
izvēli pūst, viļņi krastā izvēlas ienest baltas
putas, un Tu izvēlies Būt.

Un tikai tad Saule ausīs Jaunā Dienā.
Tikai tā vari būt Dzīvs, tikai tā vispār vari Būt.

www.balturaksti.com

*Ņemt pie rokas un vest pašai savus mirkļus
cauri
katras jaunas rītausmas atnākšanai cauri
brīžiem
kad pamostas putni
kad debesīs uzlido migla
kad uzzied priecē acis un lēni zālē iegulstas
ābeles ziedlapiņas
kad stirnas tramīgi ieslīd biežoknī vai kad
droši
klajumā iznāk –*

*ņemt mirkļus pie rokas un tad dzīvot dienu
ļaujot
lai tas kas notiek
paliek nevis prāta
bet sirds –*

*lai tas kas notiek paliek nevis prāta bet vienīgi
siltas
dzīvības priekā skrienošas sirds
skaistā ziņā*

Maija Laukmane

*Pieskaries zvaigznēm... ar acīm.
Neskaties garām, bet pieskaries,
Ar skatienu noglāsti maigi,
kamēr sirds tevi klusumā aiznes.
Aiznes tālēs, kur izgaist šaubas,
Aiznes plašumā, kur tu audz,
kur tu izaudzis aizsniedz sevi –
jau no sākotnes tu sev to devis.
Vēl bieži par to aizmirst prāts,
vien sirdī klusi atgādina kāds...*

Modra Selga

Ja tu domā, ka kaut kas nav iespējams, tu jau zaudē nemaz nepamēģinot.

Ja kaut vienu reizi tev izdodas neiespējamais, tevī izveidojas pārliecība, ka jebkas ir iespējams.

Visi lielākie panākumi paliek neizmēģināti un nosaukti par neiespējamiem.

Visa pamatā ir tikai tava ticība, kas dod atļauju tev rīkoties un dot vismaz izredzi izdoties.

Matt – Miera māksla

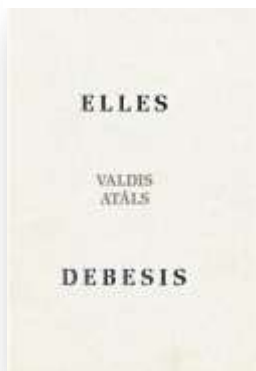
Mums būs vieglāk dzīvot, ja apjautīsim, ka viss šajā pasaulē ir īslaicīgs. Agri vai vēlu viss beidzas. Šāda fakta apjausma palīdzēs mums tikt galā ar zaudējuma sāpēm.

Jo sāpes ir tikai tāpēc, ka neesam gatavi pieņemt neizbēgamo.

Tikai tad, kad iekšēji būs gatavi jebkurām pārmaiņām un, ka viss pēkšņi var pazust, tad ne tikai vieglāk būs pieņemt zaudējuma faktu, bet arī uzreiz varēsime atrast risinājumu, ko tālāk darīt!

Edijs Spāre

Valdis Atāls “Elles debesis”

VALDIS ATĀLS
(1950) — mūziķis,
dzejnieks, gleznotājs
— pie savas
vispusīgās daiļrades
cienītājiem nāk ar
dzīvesstāstu
“Elles debesis”,
personisku, tiešu un
nesaudzīgu
vēstījumu, kas kārtu
pa kārtai atsedz

četrdesmit gadu senus notikumus, meklējot
ceļu uz atbrīvošanu.

Citāti no grāmatas:

“*Manī ir iedzimušas hroniskas
skumjas pēc pazaudētā Dieva. Jau dziesmās
esmu tās izraudājis. Tagad, gluži kā diagnozi,
rakstu savas biogrāfijas neredzamās
lappuses, cenšoties lēkt pāri asins peļķēm,
nemēģinot neko tīši izkrāsot. Jā, tiku
uzskatījis sevi par Taisnīguma Meklētāju. Nu
es redzu, cik taisnīguma nesu es pats. Es
apsūdzēju citus nodevībā un melos, tagad
redzu, vai tik tīrs esmu es pats. Vai pirms šī
es tiesāju sevi? Nē! Es to nosaucu par
izdzīvošanas māku! Nu man pienācis laiks
savā sirdī piedot visiem, arī sev, jo pēc brīža
vairs nebūs svarīgi, kurā laikā un kādā
polītiskā sistēmā viss ir noticis. Drīz mēs visi
piederēsīm Absolūtai Realitātei. Man svarīgi ir
tikai tas, kā veikusi savu Programmas Ceļu
un ko par nozīmīgu no sava redzējuma
izcēlusi šī Dvēsele, ko apzīmēju ar vārdu:
ES.”*

“*E*s, lai nenovazātu savu dzīvi un
Dvēseli, esmu piedevis. Es gribu iet brīvs. Es
negribu nest tādu nauda un sāpju kravu savā
sirdī. Man ir nozīmīgākas un skaistākas lietas,
ar kurām nodarboties. Uzrakstot grāmatu,
man likās, ka esmu iemetis miskastē visu
pārestību smagumu. Es rakstīju par Dvēseli
un Dzejnieka Ceļu. Nevienš nevar sevi
privatizēt. Man drīz jāatstāj šīs Pasaules
Ceļojums, tādēļ ļoti svarīga ir patiesa
attieksme pret sevi kā Dvēseli un to, ko tā
izvēlas kā vērtību.”

Mājupceļš

*S*akrīt zedeņi virmo gaisi
Aizaug ar miglu un akmeņiem
Aiziet pelnos dūmos un gājputnos
Tie ko mīlam un tie ko nemīlam

*S*ausām acīm mākoņu ganībās
Kādas ātras un dīvainas vērtības
Tā mēs aizejam bez Dieva palīga
Jaunā tālē un jaunā verdzībā

*Vēl es esmu un Tu vēl esi
Un mēs viņpus apvāršņa smeļam
Vai mēs uzspēsīm, vai mēs spēsim
Uzcelt baznīcu mājupceļam*

Valdis Atāls

Neuzspiest Visumam savu scenāriju,
bet gan PIEĻAUT iespējamības, atļaut
iespējai realizēties, bet sev – atļaut to
saņemt.

Pārstāt cīnīties ar pasauli un dot sev
iespēju izvēlēties tikai tajos gadījumos, kad
Dvēsele un prāts ir vienojušies. Es to novēlu
mums!

Kristīne OmShanti

Raksti arī savas pārdomas, radošos darbiņus un
ierosmes līdz katra mēneša **25.datumam**
uz e-pastu:

reinvalidemaija@gmail.com

mājas lapas: <http://laisma.1w.lv/>

<http://laisma-1.mozello.lv/sirdsprieks-1/maijas-avizite->

Ar mīlestību, pateicību un prieku fotografēja,
savāca un šo radīja – **Maija Reinvalde**